

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Нема сумніву, що як усе це, так і у Львові
було при виборах багато триваючих та нерівних.

**Товари
благатні**

вовни, шовки, полотна, постіль

Ф. Ожеховський

Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
7153 53—180 Телефон 25-55.

буде й немало немалих несподіванок у самій підготовчій праці до виборів, але все те треба вже заздалегідь мати на увазі і заздалегідь приготуватись до успішної боротьби з усіма небажаними явищами. З уваги на те, що вся виборча акція у Львові повинна бути сконцентрована в одному відповідальному тілі. Скажимо, що це буде Центральний Український Виборчий Комітет. Йому повинні бути беззаперечно підпорядковані всі підкомітети чи пак окружні та обwodові виборчі комітети. Виборча центральна мусить проявляти через цілий час передвиборчої та виборчої акції велику ініціативу, мусить мати ворке око на все, що діється на цілому просторі виборчого терену. Від перевірки списків виборців аж до самого голосування мусить бути на ногах і на послугах виборчого центру цілий штаб вироблених і обізнаних а виборчою ординацією громадян. Бо всього треба допильнувати і за всім пильно слідкувати, щоб не допустити до ніякого недогляду і ніякого занедбанія з нашої сторони. Буває часто, що якнебудь мале занедбанія з нашого боку мотяться потім болісно на вислідах великої та мовольної праці не одиниць, але цілих організацій.

Львів має вибирати 72 радних Управнених до участі у виборах має бути у Львові кругло 180 тисяч. Важко тепер бавитися в пророцтва та устїянувати заздалегідь число мандатів, яке повинні здобути українці. Воно повинно бути пропорціональне до числа українських виборців.

Однак це число важко нам тепер озвначити. Та колиб ми його навіть означили, то це не було б для виборчого висліді міродаїним, бо Львів буде поділений на виборчі округи з окремими списками виборців. Кожна округа буде виставляти для себе листи кандидатів на радних. Як ці округи будуть викроєні — ми не знаємо. Тимчасим не знаємо, в яких округах буде найбільше і в яких найменше зкупчення українських виборців. Округи можуть бути спреларовані так, що українці тільки при найбільшому напруженні зможуть у них добути потрібну стїлькість голів для проведення своїх самостійних лист. І саме тому вже заздалегідь треба мобілізувати свої сили, треба пильнувати справи.

При виборах у Львові треба мати на увазі ще один дуже важкий момент, а саме: не виключно тільки таку чи іншу скїлькість вибраних радних, але передовсім максимальну участь виборців у виборах. Це необхідне для нас а національно-престїжових і національно-виховних причин. У Львові ні один український громадянин, що має право участі у виборах, не смів від них відтїянутися. У Львові всі українці йдуть одною суцїльною лавою до виборів і голосують на самостїйні українські виборчі листи.

З найбільшим смаком добирає краватку до кожного убрання ф-ма **RECORD CRAVATES**
Львів, Академічна 7. 17—24 Будинок Шпрехера

Нова виборча ординація до міських рад.

II.

РОЗПИСАННЯ ВИБОРІВ.

Вибори до міської ради розписує в містах, — невиділених з повітової самоуправи — повітовий староста, а в містах, виділених з повітової самоуправи — воєвода. Старості і воєводи приступає загальний надзїр над виборчими чинностями (§ 6 уст. 1).

Примітка: У Галичині виділеними містами є тільки Львів і Краків. Мають бути виділені а повітового самоуправного звязку ще такі міста: Перемишль, Дрогобич, Станіславів, Коломия і Тернопіль.

У рішенні про розписання виборів необхідно подати: день розписання виборів, день голосування, можливий поділ на виборчі округи й обводи голосування, кїлькість мандатів радних і їхніх заступників, що припадають на місто, кїлькість мандатів у кожній виборчій окрузі, як також прїзвища предсїдників, їхніх заступників і вкїнци двох членів та їхніх заступників головної і кожної окружної виборчої комісії. Зміст рішення про розписання виборів подає староста чи пак воєвода зверхникові міста і предсїдникові головної виборчої комісії (§ 6 уст. 2). Перед розписанням виборів влада, що заряджує вибори (себто староста або воєвода) доконує поділ простору міста на виборчі округи й обводи голосування та устїйное кїлькість мандатів у поодиноких округах (§ 6 уст. 3).

Примітка: До Народньої Канцелярії слід подати вістки про день розписання виборів і про день голосування тому, що канцелярія веде евіденцію міських виборів у цілому краю.

ВИБОРЧІ КОМІСІЇ.

До переведення виборів покликає влада головну виборчу комісію й окружні виборчі комісії. На випадок поділу виборчих округ на обводи голосування слід також покликати до життя обwodові виборчі комісії (§ 7 уст. 1).

Примітка: Місто Львів буде поділене на 18 до 20 виборчих округ, а кожна виборча округа на декілька обwodів голосування. В такому випадку виборець зможе голосувати тільки в однім обwodі голосування.

Для міста, що начислює до 5.000 мешканців і творить одну виборчу округу, покликається до життя тільки головну виборчу комі-

сію, а на випадок поділу на обводи голосування, також обwodові виборчі комісії. Всі чинности окружних виборчих комісій, передбачені отсим розпорядком, сповняє тоді головна виборча комісія (§ 7 уст. 2).

З КІЛЬКОХ ЧЛЕНІВ СКЛАДАЮТЬСЯ ВИБОРЧІ КОМІСІЇ?

Головна й окружні виборчі комісії складаються з предсїдника, його заступника, чотирьох членів і стїлькиж їхніх заступників. Предсїдника, його заступника та двох членів і їхніх заступників призначує влада, що розписує вибори, (себто староста — при невиділених з повітової самоуправи містах, а воєвода при виділених містах). Решту двох членів і їхніх заступників покликає зверхник міста (президент або бурмістр) та повідомляє про це предсїдника головної виборчої комісії (§ 8 уст. 1). Обwodові виборчі комісії складаються а п'ятьох членів і стїлькиж заступників (предсїдника, його заступника, 4 членів і 4 їх заступників), покликаних головною виборчою комісією (§ 8 уст. 2). Предсїдник, члени виборчих комісій та їх заступники мають мати право вибирати до тої міської ради, до якої розписано вибори. Предсїдник і члени виборчої комісії та їхні заступники не можуть кандидувати на радних і то: предсїдник та члени головної виборчої комісії на просторі цілого міста, а предсїдник і члени окружних і обwodових виборчих комісій на просторі відносного виборчого округу (§ 8 уст. 3).

Примітка: Треба повідомити Народню Канцелярію, чи і скїльки українців увійшло до головної, окружних та обwodових виборчих комісій у поодиноких містах.

РІШЕННЯ ВИБОРЧИХ КОМІСІЙ.

До важких ухвал виборчих комісій konieczна присутність предсїдника (заступника) та найменше 2 членів (заступників). Рішення закладають звичайною більшістю голів присутніх. На випадок рівності голів переходить внесення, за яким голосував предсїдник (§ 9 уст. 1). Заступник предсїдника та заступники інших членів виборчих комісій беруть участь у голосуванні на засіданні комісії тільки на випадок відсутности особи, яку заступають. Однак заступник предсїдника виборчої комісії має право брати участь у всіх засіданнях комісії (§ 9 уст. 2). Письма й оповістки виборчої комісії підписує в імені комісії предсїдник (заступник — § 9 уст. 3).

СПИСКИ ВИБОРЦІВ.

У списках виборців мають бути поміщені ті особи, які мають право вибирати до міської ради. Списки виборців укладає зверхник міста

(президент або бурмістр) на основі реєстру мешканців та на підставі тих даних і матеріалів, які має громада наслідком ведення реєстру мешканців. Почесних громадян громади вписують на початку списку виборців, а на випадок поділу міста на округи й обводи голосування (1). У містах, які начислюють до 5.000 мешканців, а не поділені на виборчі округи які не обводів голосування, виготовляють один список виборців для цілого міста. В містах, поділених на виборчі округи, але не поділених на обводи голосування, виготовляють виборчі списки окремо для кожної округи. В містах, поділених на обводи голосування, виготовляють виборчі списки для кожного обvodu голосування. Окружні виборчі списки означають кїлькість округи, обwodові списки кїльком обvodu, а а списки означають числами округи, обwodові списки міста на округи й обводи, а а списки означають числами округи та обvodu. Управа міста ухвалою може рішити, щоб крім готовленої загальної списку виборців, який обійматиме всіх виборців цілого міста (§ 10 уст. 2). Списки виборців, крім загальної, будуть виготовлені на основі вулиць та члени домів або а поазбучний черзі прїзвищ виборців. Про зладження такого чи іншого укладання списків виборців рішає міська управа відповідно до місцевих умов. Уклад загальної списку виборців має бути виготовлений а поазбучний черзі прїзвищ виборців (§ 10 уст. 3).

Зверхник міста доручує списки виборців предсїдникам виборчих комісій у таких речинях: а) у містах, які начислюють до 10.000 мешканців, найпізніше 14 дня від дня розписання виборів; б) у містах, які начислюють понад 10.000 мешканців, найпізніше 24 дня від дня розписання виборів (§ 11 уст. 2).

У містах, що мають до 10.000 мешканців, найпізніше 10-го дня від дня розписання виборів, а в містах, що мають понад 10.000 мешканців, найпізніше 20-го дня від дня розписання виборів головна виборча комісія оголошує афішами:

а) поділ міста на виборчі округи й обводи голосування; б) склад головної, окружних і обwodових виборчих комісій, в) льокалі та години урядування головної й окружних комісій; г) речинець і місце виложення списку виборців та (оголошування) вишування рекламцій; г) число радних, яке має бути вибрано в кожній поодинокій виборчій окрузі; д) речинець оголошування лист кандидатів; е) числ виборців, управнених до оголошення лист кандидатів для кожної виборчої округи.

В оголошенні слід зазначити, що по даних означених речинців не будуть прийняті рекламцій, а до голосування будуть управні лише особи, вписані до оконечного устїйного списку виборців (§ 12).

—о—

НАПРЯМНІ ПОЛІТИКИ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

ВАШИНГТОН, 24. 4. ПАТ. Державний секретар Гул подав журналістам напрямні атрішньої і міжнародньої політики Злучених Держав. Господарська і суспільна розбудова Злучених Держав спирається на засадах здорової ліберальної політики під кермою демократичних урядів. Уряд має дві програми. Перша обчислена на коротеньку мету і зводиться до боротьби з труднощами господарської скрути та зламаним негтайної акції. Друга випливає а господарський розвиток Злучених Держав і вимагає для свого здійснення довшого часу. Розбудова протягнеться довгий час, осиянені злобутки теперішньої політики підтверджують її правильність. Бажанням уряду є теж підняти рівень господарського життя на основі здорової та постійної співпраці капіталу і праці. Головним завданням уряду — боротьба а безробіттям та бюджетова рівновага. В монетарній політиці уряд вистерігає неконтрольованої інфляції і змагає до стабілізації. Уряд працює теж над тим, щоб приєднати нормальні торговельні звязки зі сусїдами на основі рівноправности і взаїмних користей. Не баче відбудови міжнародньої торговлі, годї думати про підвищення життєвої отопи. Гул остро критикував господарський націоналізм, який є дуже шкідливий для міжнародньої торговлі. Злучені Держави вийдуть переможно зі скрути, але ще а ясною програмою внутрішньої політики, а міжнародньої, яка спиратиметься на міжнародній господарській співпраці на ліберальних торговельних засадах.

ПРИСУД НА ШПИГУНІВ.

ГЕЛЬСІНГФОРС, 24. 4. ПАТ. Великий шведський процес у Фінляндії, що тягнеться майже два місяці, вже закінчився. Суд а Або засудив головну підсудну Марію Шуль на 5 років торж. підсудного Якобсона на 3 років. а сїмдесять осіб на 2-ох до 5 років.

Найновіші моделі Найкраща якість
Найвигадливіша робота Найбільший
вибір Найнижчі ціни у весняних
жіночих плащах та костюмах у фирмі
С. МОЛДАВЕР
Львів, Коперника 17, I. пов. Тел. 46-56

за 80 сот. обід
за 40 сот. експортне пиво
у Калуській Харчівні і Пиварні
Львів, — Ринок 45, рг Гродзіцких
Іван Білий

ПЕРЕД СПІВАЦЬКИМ ФЕСТИВАЛЕМ У ПРАЗІ.

Прага, квітень 1934.

1934 рік це ювілейний рік двох великанів чеської музики: Бедржіха Сметани й Антоніна Дворжака. Чеський нарід достойно святкує цей ювілей. Ряд концертів з творів обох композиторів по цілій Чехословаччині, циклі їх опер в провінційних театрах, майже щоденні авдіції на всіх радіових чехословачьких станціях, спеціальні публікації, менші чи більші статті по спеціальних музичних журналах і в щоденній та періодичній пресі, нова статія грамофонових плит з творами обох композиторів і т. д. і т. д. все це вияви великої пошани чеського народу для обох композиторів і великої вдячності за те, що вони оба найбільше причинилися до того, що чеська музика заняла таке визначне місце у світовій музиці. Але кульмінаційною точкою святкування ювілею не співацький Фестиваль, що його в дні з 21. квітня до 1. травня влаштує в Празі „Чеська Співацька Громада“ (Pévecká obec česká). Фестиваль складається з кількох концертів. І так: 21. квітня відбудеться в Сметановій Салі Громадського Дому концерт праських співацьких журі, 22. квітня у великій промисловій палаті на виставовій площі „День молоді“, в якому візьме участь 10.000 співаків учнів шкіл всіх категорій від народних шкіл почавши. Дня 29. квітня буде перший, а 1. травня другий головний фестивалевий день. У цих днях відбудуться в промисловій палаті великі концерти всіх співацьких організацій ЧСР. В кожному з цих концертів візьме участь по 5.000 співаків. Концерт 1. травня присвячений спеціально творам Сметани й Дворжака. Дня 28. квітня мав ще відбутися всеславянський концерт. У ньому мали взяти участь болгарі, югославяни, поляки, москалі й українці. Та цей концерт не відбудеться, бо свою участь в ньому відклали поляки з паспортних причин і болгарі з причин фінансових. Але українці все таки участь у фестивалі візьмуть. Господарі фестивалю дали українському хорові місце в програмі концерту дня 29. квітня. Український хор під орудою відомої нашої диригентки доц. Шуровської-Росиничинської відспіває на цьому концерті чотири пісні. Бажаємо нашому хорові такого успіху, як він його мав на попередньому співацькому фестивалі в Празі, коли то тодішній фестивалевий хор здобув собі одно з найбільш почесних місць між хорами інших славянських народів.

Як пройде цілий фестиваль і як вийде з нього свого нелегкого завдання український хор, ми подамо нашим читачам аж після закінчення цього фестивалю. М.—н.

Війна в Арабії.

З Каїра повідомляють, що на основі інформації з Мекки війська короля Геджаса, Юн-Сауда розгромили відділи Імана Бмену. Вагабіти окружили війська Імана в Нааді і дійшли до північної границі Бмену, займаючи головний осередок тієї частини краю, місто Сада. Кілька еміських племен збунтувалося і пристало до вагабітів.

Заворушення в Еспанії.

ПАРИЖ, 24. 4. ПАТ. У Мадриді заворушення не втихомирюються. У найбільшій каварні вибухла бомба і знищила зовсім внутрішню обстановку. Незабаром церков і монастирські вулиці багато бомб і димом з вибуховим матеріалом. Робітники загальної застрайкували і в місті темрява. Поліція розганяла демонстрантів стріляючи з врісів мотуз. Генеральний страйк робітники перервали, але мабуть не назавжди.

Рада міністрів радила вчора цілий день аж до пізньої нап напруженою ситуацією в каварні.

Як викрили тайне помешкання Троцького у Франції.

Недалеко від гол. шляху що веде з Фонтенеб-льо до Барбізону, стоїть у великому парку вілла Соуе Моніке. Перед трьома місяцями замешкали в ній якісь загадочні мешканці. Ворота до парку були як день так під замком, а ще й два неприязнені великі пси стерегли входу до вілли. Навіть прачка й продавць харчів передавали свої речі до вілли крізь решітку. Двері до вілли ніколи й для нікого не відчинялися. Лиш деколи можна було побачити в парку людей, що говорили якоюсь чужою мовою. Була це старша жінка і добродій в окулярах і з посивілою вже борідкою. До містечка Барбізону вони ніколи не показувалися. Сюди заходили лиш, і то дуже рідко два інші мешканці вілли — молоді панки, але і вони не навязували ніяких знайомств з місцевим населенням.

У малому містечку, де всі знаються, тяжко довго задержати інкогніто, але в цьому випадку, якби не сінний випадок, цікаве населення було би цього інкогніта не розкрило. А місцева населення старалося за всяку ціну довідатися, хто то такий мешкає у віллі. Ніяких, навіть найменших відомостей не міг йому дати і місцевий листонош, бо мешканці вілли не віддавали ніяких посилок з місцевої пошти. Всю пошту для них привозив мотоцикліст просто з Парижа і він був тим самотнім зпоза вілли, перед яким відчинялися ворота парку. В містечку запанувало занепокоєння й усі самотні почали говорити, що у віллі поселилася якась шпійонська організація. Всіх примановала надія виявлення якоїсь нової афери.

Тайні поліцейні агенти, що кружляли докрити віллі, попадали в розпуку — їхня добре зорганізована служба не давала ніяких результатів. Але загадка розв'язалася, як то часто в таких випадках буває, сама зі себе, ненадійно і, як ми вже казали, цілком випадково.

В один пізній вечір місцева жандармська стежа побачила на шляху з Барбізону якогось мотоцикліста, що їхав без світла. Стежа його задержала й казала йому вилітитуватися, а коли він не хотів її послухати, забрала його з собою на жандармську станицю. При особистій ревізії найдено у нього багато різних підозрі-

лих листів. Був це мотоцикліст, що віз до Парижа пошту з вілли. Загадка розв'язана! Цей ноці місцева жандармерія і т. зв. рухома гвардія, яку стягнули з сусіднього містечка, обступили докрити віллі й ждали на приїзд спеціальної комісії. Вона приїхала аж на другий день рано. Були це прокуратор республіки, суддя та кількох інспекторів детективної служби. По місті рознеслася нова сенсаційна вістка. У віллі скриваються вбивники судді Пренса.

Довго комісія лавонила до вілли і довго ніхто не виходив їй відчиняти. Вже думали виважувати браму, коли з'явився один із п'яти молодих панків з вілли і він швидко, коли вчу рішучий зазна: „в ім'я закону відчиніть“ — і пустив комісію до середини.

В одній з кімнат вілли на першому поверсі комісія найшла за столом панка в окулярах і з посивілою борідкою. Перед ним лежали два револьвери великого калібру. На запит прокуратора, хто він — була відповідь: „Я Седов“. Але прокуратор вже знав, що це не Седов. „Ви Троцький“ — „Так, я Троцький“. Ревізія документів, але вони в порядку. Функція комісії скінчена, їй нічого тут далі робити, тож вона покидає віллію, а на прощання Троцький ще заявляє прокураторові: „Я скривався тому, що боявся помсти з боку білогвардейців. Я старий конспіратор. Тепер працюю над утворенням IV. Інтернаціоналу“.

Кореспондентам місцевої преси прокуратор заявив, що Троцький жив у Барбізоні з дозволу міністра внутрішніх справ. Навіть призначив Седов вживав Троцький з дозволу того ж міністра. Седов це дійсно прізвище одного його секретаря. Другий його секретар це якийсь поляк. Це ці два молоді панки, що жили разом з Троцьким у віллі.

Вілла, в якій скривався Троцький є власністю окружного судді Лямота. Її винаймав від нього недавно інж. Молініє для одного зі „своїх приятелів“. Молініє це колишній французький комуніст, а нині великий прихильник Троцького.

Ось так Франція дійшла до нової афери М.—н.

Вага вакаційних осель для молоді.

ЩО ПОЧУЛИ ПРЕДСТАВНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ НА ПРЕС. КОНФЕРЕНЦІ.

Комісія оселі і мандрівок при „Т-ві охорони дітей та опіки над молоддю“ у Львові скликала на понеділок 23. ц. м. до домівки Лікарського Т-ва представників української преси на конференцію, щоби познайомити їх з акцією вакаційних осель для молоді, організованих в цьому році згаданим Товариством. На конференцію явилися дуже численно представники національної преси, в тому числі в комплекті представники преси дітної і для молоді.

Отворив конференцію короткою промовою м-р Е. Ю. Пеленський, повтававши присутніх та подавши мету конференції. Після того учасники вислухали трьох коротеньких рефератів: м-ра Кордюка, що говорив про вагу осель для молоді з лікарського становища, п. Палівиної, що вказувала на значіння таборування головно під національно-суспільним оглядом та п. Коржинського, що подав інформаційні дані про українські вакаційні оселі для молоді. З того реферату ми довідалися, що в цьому році наші оселі зможуть дати приміщення для 700—800 учасників при 3—4-тижневому сезоні. (Пояснити ще в 1929 р. мали 750 осель зі 150.000 учасників!). В цьому році наше Т-во організує 8 осель для молоді обох полів, з того 3 табори для дітей від 6—12 літ. Українське громадянство повинно собі вже раз усвідомити вагу тих осель і допомогти Т-ву в їх реалізації не тільки під матеріальним, але й під моральним оглядом.

По короткій дискусії замкнув конференцію м-р Е. Ю. Пеленський, апелюючи до представників преси, аби спонсоризували цю переважну справу у своїх органах і таким чином зацікавили громадянство акцією вакаційних осель для української молоді в цьому сезоні.

ЗАГ. ЗБОРИ Т-ВА ВАКАЦІЙНИХ ОСЕЛЬ.

Явимося всі численно

в п'ятницю (27. ц. м.) в 5. год. вечора на Загальних Зборах Вакаційних Осель у домівки при вул. Руській 10, партер. Почуємо завіт з цілоріч-

ної роботи тої негласної, а своєю діяльністю такої переважної організації — почуємо, з якими труднощами бореться вона, щоби громаді — на жаль, тільки громаді — українських дітей забезпечити боляй на кілька місяців побут на селі, кращий харч, свіжий воздух, багато сонця, зелені і простору. А труднощі виривають не лише від чужих, але й від своїх, які повною байдужістю до справ виховання дітвори та її фізичного розвитку підривають у починках усі змагання товариства до сильнішого розмаху, до поширення своєї діяльності на сотки-тисячі дітей.

Ви певно читали в часописах, як поляки дбають про свою дітвору й молодь — не тільки цю в краю, але й ту зза кордону. На літні місяці стягають її з Німеччини, Франції, Данії, щоби тут між своїми у власній державі скріпила національного духа і відсвіжена на здоров'ї, напоена пахощами рідних піль, вернулася на чужину, повна віри в силу своєї нації, яка найменший одиниць не дасть пропадати, марнуватися фізично ні морально. А таку охоронну акцію веде не тільки сама держава, але в підмогу їй спішають різного роду товариства, спішають ціле польське громадянство, яке розуміє вагу молодого, здорового покоління, гадить про зорливо в майбутнє.

А ми? Недержавна нація, яка обмежена в цілому своєму розвитку на всіх ділянках на власній — виключно власні сили. Що робимо ми, щоби наші діти не гинули у страшних відсотках взарані літ на різні недуги з браку відповідних гігієнічних умов, серед пияничної темряви, вогкості, недоживлювання?.. А є й у нас чейже товариства, які метою ставлять собі поміж українській дітні, українській молоді. Одним з таких є Товариство Вакаційних Осель. У п'ятницю (27-го) його річни Загальні Збори. Тож прийдіть на них якнайчисленніше, покажіть своє приваєстю зацікавлення справою, яка під теперішню пору чи не одна з найбільш пекучих-животних: рості нам у наших дітях — чи вигибати? Конст. Малицька.

ФУЗІЯ ДВОХ НАЙБІЛЬШИХ БАНКІВ В АВСТРІЇ.

ВІДЕНЬ, 24. 4. ПАТ. Фузія двох найбільших австрійських банків, а саме „Вінер Банкфарау“ з „Естерайхш Кредіт Анштальт-ом“ є фактом доконаним. Одночасно піданчили основний на-

пітал нового банку до 25 мільонів шилінгів. Австрійський Народний Банк Австрії. Провід зацікавлених банків обімає дирекція „Естерайхш Кредіт Анштальту“.

Ширіть наш часопис!

Один із найцікавіших процесів.

(Кореспонденція з Букрешту.)

Букрешт, 21. квітня 1934.

Вже зранку 20-го квітня, біля військового суду, де відбувався процес змовників на державний переворот у Румунії, панував великий затоп. До салі суду пропускали лише нечисленні одиниці з пропусками. Для представників преси були спеціальні місця.

В салі особливу увагу звертав на себе великий стіл, на якому лежали ручні гранати, бомби з динамітом та екразитом, револьвери, набої та інша зброя і приладдя, які мали служити для терористичних актів у Великодію ніч. Тут же лежали ракети російського типу 1916-го року, при допомозі яких підполковник В. Прекуп мав дати знак для загальної виступу змовників. Один зі старшин факівців ясове журналістам, яку руйнуючу силу мали різні вибухові матеріали, що їх відібрано у змовників. Одною з 6-ти екразитних бомб, каже він, вистарчило би для того, щоби висадити в повітря величезний будинок розміру військової касарні.

На лаві підсудних засіло 13 осіб, а саме: підполковник Віктор Прекуп, майор Василь Нікора, капітан Флешарів, капітан Месарошу Степан, поручник Бачів Тіберій, поручник Глігор Маріан, підпоручник Дордя Ніколай, підпоручник Настасе Константин, Євген Ферічяну, Юлій Орбан, Миндрацій Еміль, Пенчів Теодор і Стриму Арсеній.

Звертає увагу факт, що підсудні довгий час не могли знайти собі адвокатів. Головного ж обвинуваченого, підполковника В. Прекупа, не згодився боронити ніякий адвокат. Тому, що закон вимагає, щоби в таких випадках призначити оборонців з уряду, то для оборони підполковника В. Прекупа призначено підполковника Мірча Дімітріва та капітана Грібінчія, при чому в наказі про призначення їх підкреслено, що їх відмова буде означати небажання виконувати свої службові обов'язки.

Першим зізнає ініціатор змови підполковник В. Прекуп. Він заявляє, що зроблені йому закиди — дивовижні. Йому закидають організацію компльоту і державного перевороту, тимчасом він, очікуючи після закінчення процесу „Залізної Гвардії“ димісії ліберального уряду й у зв'язку з цим важких подій, був готовий віддати себе до розпорядження королеві і лише з цією метою зібрав біля себе групу відданих йому людей, з якими поділився своїми планами.

Голова суду: Хто вам сказав, що його величність є в небезпеці?

В. Прекуп: Я не гадав захоплювати владу своїми руками, але коли ліберали гадали стягнути до Букрешту 150 тисяч душ, то я вважав, що його величність знаходиться у небезпеці. З моїми людьми я хотів боронити короля, не організуючи ніяких змов і не займаючися ніякою політикою. Я радив моїм друзям не мати ніякої іншої зброї, крім тієї, яка потрібна для особистої самооборони.

Голова суду: Але ж ви мали 40 гранат, які вам привіз Настасе, передані йому Маріяном Глігором?

В. Прекуп: Про ті гранати нічого не знаю... Підполк. Прекуп заперечує, начеби хотів творити уряд, заявляє, що Румунії потрібний уряд з „правдивих румунів“, але „чистою фантазією“ називає згода, наче би він, Прекуп, хотів просити короля, щоби віддав йому владу... Колиж його питають, що він хотів робити з петардами, які найшли в його валізі, підп. Прекуп відповідає іронічно: „Ви гадаєте, що двома петардами можна висадити у повітря Букрешт?“

Взагалі підполк. Прекуп не тільки не почувється до вини і не признається до вчинків, які йому закидає акт обвинувачення як організаторові і душі цілої змови, але старається довести, що вся та історія його ні трохи не торкається.

Колиж його оборонець, адвокат Банчів просить голову суду запитати обвинуваченого про ту роль, яку він відігравав під час творення Великої Румунії, а також і під час реставрації монархії у 1930 році при поверненні до Румунії короля Карла II, — голова суду відповідає, що він не може поставити тих питань, бо суд цікавиться не минулим, а сучасним підсудного. Зате дуже цікавим моментом являється признання підполк. Прекупа, що справді відгравався під адресою однієї особи і погано про неї висловлювався, але „Це була жінка, а не мушина“. Хто така та жінка — суд не питається. Майор Нікора теж впевняє, що підполк. Прекуп, не виявляючи своїх планів, відгравався однією особою в спідниці.

Підсудний капітан Флешарів зізнає, що він не знав докладно планів підполковника В. Прекупа, але був певний, що він приймає участь у патріотичній акції, бо лише про патріотичну акцію він розмовляв як з підполковником В. Прекупом, так і з підпоручником Настасе.

Закінчуючи свої зізнання, капітан Флешарів підкреслює, що вірність династії є культом в їхній родині, що кар'єра його чиста і що він невинуватий.

Зі зізнань сотника жандармерії Месарошу виявляється цікава подробиця, як начальник столичної поліції казав дискретно слідкувати за підполк. Прекупом і як сотн. Месарошу не зважувався повідомляти про план вивести полк жандармерії на вулиці, гадаючи, що про це знають вищі чинники.

Інші обвинувачені признаються лише до зв'язку з полк. Прекупом, який заповідав їм якусь патріотичну акцію, не вдаючись в подробиці. Вони мали беззастережне довіря до того полковника, знаючи про його близькість до особи короля і ролю в реставрації монархії. Всіж до одного обвинувачені декларують свою вірність королеві і впевняють, що їх наміром було єдино боронити короля і державу...

Суд мав переслухати яких 200 свідків, між ними найцікавіших політиків, кол. прем'єрів, міністрів і т. д. Але величезна більшість тих свідків відпадала: рішення, видно, не входить в подробиці політичного плану змовників і політ. Макладу тої справи. Суд закінчився у двох днях: обвинуваченим не дали віри. Не засудили їх теж на смерть, як дехто думав, а всеж на 10 літ в'язниці, з позбавленням старшинського ступня.

Дмитро Геродот.

Уживаймо лише знаменитої цикорії „ЛУНА“ і здорової підмінки до кави „Пражін“ виробів української кооперативної фабрики „Суспільний Промисл“ у Львові.

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Наші найменші бавляться...

В суботу 21. п. м. відбулася заходом заохоронок при церкві св. Юра (під проводом п. Галушакі) і при вул. Руській (п. Яворська) дуже цікава й мила весняна забава наших найменших.

Салю „Бесіди“ заповнили малі, менші і найменші гості, очевидно в товаристві своїх матинок, що весь час з забави своїх „козаків“ бавилися куди краще, як їх діти. Усі ці гості були вельми чудово зодягнені за козацькі і полтавські, хороши їх під оркестру виглядали скорше на рухливу китичку квіток, як на поважну забаву.

І забави йшли за діточими забавами, а як вони всі брали участь і в яких було цікаво, що значить виховання в заохоронок для дитини, терпівалися пописи маминок декламаторів і співаків (Жмуркевич Нуся, Грабовичівна Нічка, Присяжаків Калиця, Полупіна, Галиця Н. і т. д.) гайраша з усіх Галушаківна Ося). І з цих пописів було видно, як багато користувалися діти з заохоронок та як високо виховують їх там і під інтелектуальним і під громадсько-національним оглядом. На закінчення усі діти — і це була найбільш зворушлива картина — відклали свої гуртом „Боже, ми Твої діти“.

Веселого, біленького забавного, як на усіх забавах, настрою доповнювала фангова музика, з якої діти мали чимало віти та дешевий, а дуже добрий буфет під пров. пп. Филиповичевої і Юлічевої, що осолоджував і так солодку цю весняну таку справді весняну забаву.

Подробиці жахливої катастрофи.

130 робітників живцем погребані.

БІЛГОРОД, 24. 4. ПАТ. Рятункова акція, щоб видобути робітників із засипаної копальні Заліне біля Сараєва йде далі. Устійнено, що лише 7 шахтарів урятувалося з копальні, а 130 знайшло свою смерть. Покищо витягнули трупи 109 шахтарів і приготували 130 домовин.

Важко, щоби вдалося вирятувати решту робітників живими. Вибух спричинили болотні гази. Король Олександр призначив 100 тисяч динарів на допомогу родинам нещасних вуглекопів. Директор копальні, який рятував робітників, важко ранений.

Брошура василіянського достойника з 1863 року.

Перетягання з гр.-католицького на латинський обряд. — Доба „весни народів“. — Відродження українців. — Митроп. Григ. Яхимович. — Додаток до брошури.

Про те, скільки тратила уніяська церква в Галичині через перетягання гр.-католиків на римо-католицький обряд, цікавий може довідатись з праці о. митрата Тита Войнаровського „Das Schicksal des ukrainischen Volkes unter polnischen Herrschaft“ (Відень 1921). На підставі даних деканальних урядів автор обчислює за час від 1801 до 1851 р. скільки перетягнених на 210.488 душ.

Може дехто закинути Правдолюбові неоправданість докорів за т. зв. „Руський інститут“, мотивуючи скасування його тимчасовим його призначенням. Та саме річ провідників народу подбати, щоби така чи інша інституція приносила якнайбільше користі народові та щоби із тимчасової корисної інституції зробити постійну. Та про якісь заходи в таких напрямках мовчить історія.

Третю добу почав Правдолюб від 1848 р., коли то піднялись усі народи австрійської монархії та „накінці й українці, пробуджені криком і галасом своїх усядів із довго-довгового сну“, просили цісаря Фердинанда I. „нічого більше, тільки признати їм їх народність — і випросили. Зайнявши належне місце між австрійськими народами й оглянувшись на всі боки, Русь спостерегла, що всі її ниви лежали облогом, св. віра впала, духовенство спольщене, українська мова упосліджена, нарід темний; заплакавши гірко й обтерши сльози, узалася спішно за діло й доказала стільки, що українську мову заведено в нижчих і вищих школах; на університеті і заведено догматику й пасторальну по-українському; у семінарії, між вищим і нижчим духовенством заведено українську мову й письмо; заведено в українській мові проповіді й науки для народу по катедрах, містах і по селах; основано українську Матицю і сам монарх Франц Йосиф I поклав угодний камінь під народний дім у Львові“.

Автор вираховував здобутки українців у Галичині до 1863 р., що мали тоді два політич-

ні й чотири літературні часописи, своїх письменників: поетів, граматиків, істориків і інших. свою „Бесіду“, також інститут для десятих кандидатів на вчителів для народних шкіл згідки інспекторові народних шкіл Якову Куличичському.

Словом, „український нарід двигається й підносить те, що попередні єпископи та їх прелати занедбали. Він україшує божі святині й ставить нові, для піднесення св. віри, що впала. Заводить по містах церковні братства, закладає бурси для бідної шкільної молоді, заводить народні школи по селах, а на вістарі „народности“ складає тисячі на різні нар. цілі, фундає студ. стипендії, бідним українським студентам дає за допомогу, і так різними способами ратує й заохочує не лиш у Львові, але й на провінцій шкільну молодь, бо на ній тільки покладає уся свою надію на краще майбутнє“.

Сучасне духовенство хвалив автор за ширшу працю для добра народу, за засновування шкіл, за те, що воно не шадило навіть свого марного дорібку, часто з кривдою для своїх власних дітей, щоби лиш піднести народ, за змагання очистити обряд „від помилок“, які вкралися через недбалість спольщених наставників“.

Свою відповідь Малиновському закінчив автор: „Так ділає та працює сьогодні український нарід під проводом не своїх панів, що спроневерились йому й покинули його, але свого гідного духовенства, яке він поважає, йому довіряє та слухає його, над поправою своєї долі на майбутнє, а то з тим більшою охотою, ревністю й пожертвуванням, що має на чолі правого мужа й батька, що, хоч обтяжений великим віком, ослаблений дожилітніми працями та за свою прихильність до монаршого дому в часах намісництва й міністерства гр. Голушаківського мусів часто замість подяки виплачувати часті отруйливі гіркости, що, кажу, люблять свій нарід і сміливо допомагається за його права, що хороше боронить церкві Христа“.

вкї проводить, від злосливих нападів і готов на свої вкї, алучи за прикладом доброго па- стира, самого Господа нашого Ісуса Христа, и своє життя покласти!"

Це мова про митроп. Григорія Яхимовича. Чи дійшли ці слова признання до нього в дру- жевній брошурі? Дня 29. квітня 1863 р. він по- прощався із світом.

До брошури Правдолюба доданий ціканий "Додаток і кінець", що й сьогодні подекуди не траїть своєї актуальности. Свій додаток по- став автор такими словами: "Написавши те, що му по прочитанні книги отця Малиновського під заголовком „Annales Ecclesiae Ruthenae" мали на серці й на думці, вважаємо за необхід-

ну потребу згадати в додатку про шкідливий вплив ліги святоюрів на розвиток української народности".

Автор стверджував, що Наддністрянщина завдячувала свої здобутки від 1848 р. тим лю- дям, що в 1848 році за прикладом своїх братів поляків завязали Головну Руську Рад у Льво- ві", яка мала народній характер, бо брали в ній участь і світські представники. Однак по її розв'язанні утворилася комісія для "народного дому й другої міської церкви". Саме ту комісію називав автор лігою святоюрів, бо вона скла- далась із святоюрських крилошан, що, зразу добравши собі декого із світських, а пізніше без них робили, що їм подобалося. М. Возняк.

Інтервенція англійського уряду в Токіо.

ЛОНДОН, 24. 4. ПАТ. Агенція Рейтера по- м'являє, що англійський уряд череслаив своєму сьбасадорові в Токіо ноту для японського уря-

ду. Нота обговорює взаємини Японії з Китаєм та пригадує засади договору 9-ох держав, якими Англія кермується в тій справі.

ПЕКОЛЬНА МАШИНА В ТЕАТРІ.

ВІДЕНЬ, 24. 4. ПАТ. У Зальцбургу в театрі відбувалися збори Гаймвери. Підчас промови майора Гаймвери Ляра, який є одночасно за- ступником бурмістра Відня, вибухла бомба, скрета у вагонку квітів та важко поранила трьох гаймверівців. Відламки бомби поранили теж дея-

ше диригента та членів військової оркестри і знищили частинно естраду. Всюж таки диригент приказав відограти оркестрі марш Радецького і тому переполоху між публікою не було. Бомба мала механізм годинника. Справника поліція не схопила.

ВІДГОМІН ЗЕЛЕНИХ СВЯТ ПЕРЕД СУДОМ.

ПРОЦЕС ПРОТИ ІВ. БРОНЦЯ Й ТОВ. ПЕРЕД СУДОМ ПРИС. У ЛЬВОВІ.

Дня 3. червня мин. року, у другий день Зел. Свят відбувалося на Личаківському цвинтарі традиційне богослуження з панахидою на гробах Героїв. В панахиді взяло участь кілька тисяч людей. Серед цього гурт молоді почав співати патріотичні пісні, а коли поліція почала розга- няти святочну громаду, з того гурту посипалися камені „Ганьба поліції!" й каміння, а навіть ре- волюверні стріли в бік поліцаїв.

Поліція почала рішучу акцію, у висліді якої заїмала з цвинтаря приваєних та крім цього арештувала кільканадцять осіб, підозрілих у чиненні акції проти поліції, у співі нелегальних пісень та ворожих окликів проти польської дер- жави. Деяких з них звільнено зі слідства, а пя- рого поставлено перед суд присяжних, обвину- вачи їх у злочині зі ст. 129. та 163 кк. (пу- блічна анебга держ. службовика і викликавля обичайного неспокою).

РОЗПРАВА ПРОТИ ПЯТЬОХ

У вівторок, 24. ц. м. відбулася в історичній залі при вул. Баторія у висліді згаданої події розправа. Проводив нею радн. Бендашевський, алували радн. Тертізь і Млинарський.

На лаві обвинувачених засіли: 21-літній думарський учень Іван Бронєць, 26-літній юр. пом. Марія і Мартин, 25-літній студент Дмитро Мирона, 33-літній робітник Дмитро Величка і 33-літній господардя Марія Господарченко, усі зі Львова. Бороили їх др Старосольський, д-р Шухевич і д-р Гірш- прунг.

До розправи викликано 10 свідків, з того чим поліцаїв і поліц. командантів.

На розправі усі підсудні не призналися до чини, заваляючи, що випадково найшлися на цвинтарі і що поліція арештувала їх теж випад- ково уже розганяючи святочну публіку. Зате поліційні свідки обтяжили підсудних і тільки поло підс. Мирони поліцай, який арештував по- мо не пізнав його на розправі, зрештою ці свід- ки зізнали під присягою, що підсудні кидалися каменем на поліцію, а підс. Господарченко прихо- дили з каменем в руці та на окликах „Ганьба", якими закликала інших приваєних до виступу проти поліції.

Після промови прокуратора д-ра Прахтель- Мораванського, що короткою промовою вимагав присуду на всіх обвинувачених, говорили чергою оборонці.

Д-р Шухевич доказував, що підс. Ів. Бронця арештували помилково в товпі замість іншої особи, що в таких випадках дуже можливе; щождо підс. Мирони, то він на думку оборонця невинен, бо на розправі не зізнав ніхто проти нього й навіть той, що обвинувачував його, зая- вив сьогодні, що на цвинтарі був якийсь інший блондин, до тогож студ. теології, чим обв. Ми- рона ніколи не був. Обор. просив звільнити обох згаданих підсудних від вини й кари.

Д-р Старосольський виказував, що підс. Мартин був на цвинтарі випадково, не йшов з метою перешкаджати поліції в урядуван- ні чи співати заборонені пісні і проти нього є тільки один факт — що його арештували. Підс. Величка навіть поліція не обвинувачує: його арештували під брамою цвинтаря, далеко від місця події, теж мабуть через помилку і навіть обвинувачення каже тільки про його участь у товпі, а не про кидання каміння на поліцію — а тому і він і Мартин мусять бути звільнені

Д-р Гіршпрунг говорив мабуть впер- ше на тій салі й у політичній розправі. Він теж виказував, що підс. Господарченко не може бути суджений за участь у злочині атаку на поліцію, бо не мала цього на меті, йшла на гріб батька і найшлася в товпі випадково. Хоч свідки зізна- ли, що бачили її з каменем в руці — то раз — зізнання свідків є завжди проблематичні, друге — вона ніколи не була політично активна і на цвинтар йшла тільки й виключно молитись, за що її судити не вільно.

ПРИСУД.

В год. 12.30 прис. судді винесли вердикт, яким заперечили вини підс. Бронця 12 голосами, підс. Мартина 10 голосами, підс. Мирони 12 голо- сами, підс. Величка 12 голосами і підс. Господар- ченко 9 голосами.

На основі цього трибунал

ЗВІЛЬНИВ УСІХ ПІДСУДНИХ

від вини й кари. З них залишилися в арештах тільки підс. Мартин, щ о відбуває кару з іншого присуду та підс. Мирона, що перебуває у слідчо- му арешті (а)

НАЙКРАЩІ ВОВНЯНИ МАТЕРІЯЛИ на шкільні мундурки, костюми, мужеські убрания — та вські шовки
ЗМАГАЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ" — Ст. ЗІЛЕСКА вул. Галицька ч. 18.

Відновлення філії Українського Лікарського Товариства в Станиславові.

Затальні Збори філії, що були рівночасно зусімним зїздом лікарів Станиславівщини, від- булися в неділю 22. ц. м. при участі біля 50 лі- карів (між ними 7 зі Львова) і представників місцевих установ. По привітах від львівських центральних організацій і місцевих, вибрано но- вий виділ у такому складі: голова д-р К. Вознід- ар, заст. гол. д-р Дозорєвський (Калуш), секретар др Йосипівка, члени виділу д-р Гребельна і д-р Хмільовський. На тему загального лікарського зїзду в 1935 р. і розбудови кооперативи Лік. Са- мопоміч виколосив реферат д-р Т. Бурачинський. Описав були учасники гомейально на відкритті

вистави нашого промислу, а потім відбувалися дальші наради. Д-р Філіас реферував на дуже актуальну тепер тему: „Праця лікаря в Суспіль- ній Опіці", д-р Павлишина „Про поборювання ту- беркульозу і диспансери", д-р Восвідка: „Про по- заматочну вагітність", а д-р Даєрович: „Про лі- кування в живцях". По відчитках були дуже живі дискусії; мірою заінтересування учасників може бути обставина, що наради тривали від 11. год. до 7. вечором. При тому намічено програму ді- яльности на найближчу будучину; її обговорено цілу низку цікавих проєктів з діями суспіль- ної і практичної медицини.

Подорожуючи Польським Фіатом стрічаємо всюди раціонально зор- ганізовані стації обслуги, що ра- зом зі знаменитим лозом запев- нюють нам максимум успішности в подорожі.

Польський фіат

Відділи і представництва по всьх більших містах.

СПІЛЬНЕ СВЯЧЕНЕ.

В УКРАЇНСЬКІЙ ЗАХОРОНЦІ.

В суботу 21. ц. м. Т-во „Українська Захорон- ка" у Львові уладило в саях „Української Бе- сіди" спільне свячене, на якому явився Пресв. Н. Булка і дещо гостей, представників украї- нських установ. На жаль, присутніх було за мало, тому на святі не було такого настрою, який панує звичайно на подібних імпрезах.

В часі свята співав хор „Сурма" під прово- дом дир. І. Охримовича. Опісля гурток дівчат зі Знесіння у народніх строях вивів під мистецьким проводом дир. Баріяка визку прегарних гагі- лок, що подобалися загально. Завершенням того свяченого були танці, до яких грала оркестра Яблонського.

В Т-ВІ УКРАЇНСЬКИХ ДОЗОРЦІВ „ВОЛЯ".

Крім свяченого на Жовківському передмісті (лив. „Діло" ч. 105) уладило в неділю 22. квітня в годині 3. пополудні Т-во українських дозорців „Воля". Ринок 10., Н. пов., спільне свячене для дітей своїх членів від літ 3. до 12. Посвяченая довершив о. радн. Горчинський, після чого залу- зала з уст дівчорі пісня „Христос Воскрес". По- тім о. Горчинський виголосив промову до дітей про значіння свята Воскресення і поділився свя- ченим яйцем з дітьми та роздав їм за пам'ятку образки. Дівчора засіла за столи, при чому голо- ва Т-ва „Воля" п. Козіцький Іван з виділом при- мали дітей чаєм і солодощами. В тім часі дівчора співала різні пісні (Іхав стрілець на війновку, Тарасе, Ой полола горлиця лободу і т. д.) По при- нятті почалась літоча забава при звуках власної мандолінової оркестри. Неодному членові капали слюзи з очей, коли дивився на забаву тих най- менших. Во довго ми належали до спільних то- вариств з поляками, а ніхто не подбав за таке свято, як подбало своє рідне Т-во „Воля" під проводом теперішнього голови Козіцького Івана. На закінчення свята відспівано „Ще не вмерла Україна" і дівчора у веселости розійшлася домів.

По широкому світі.

— До Москви прилетіла ескадра п'ятьох ту- рецьких літаків під проводом полк. Джіляль- Бея.

— До Кельн приїхала японська військова місія, складена з 18 старшин і оглянула портові улаждєння, арсенал і школу військової німець- кої моринарки.

— З нагоди 50-ліття першої німецької колонії в Африці відбулися пропагандові виклади по школах Прусії.

— Сувіч з амбасадором Гранді конферував з мін. Саймоном та Іденом.

— До Риму приїхав прем'єр Мушачов і кон- ферував з Мусолінієм. З Риму виїде до Будапеш- ту, опісля мабуть до Білгороду на нараду з мін. Бфтичем.

— Суд покарав грнакою 250 літів президен- та Мемеля за те, що відмовився прийти до суду в характері свідка.

— Проф. Шмідт уже здоровий. Вчора виле- тів з Ном до Фербеаку, але завернув наслідком сніговії.

— В селі Бабін на Словатчині згоріло 130 хат і 3 особи. 600 людей залишилося без даху над головою.

— Над французьким парламентом літав ду- же низько літаком учень летувської школи і ви- кликав острах та сенацію між аудиторією і полі- цією. Поліція веде слідство.

Філія ФОТО-СТИЛЬ

вул. АКАДЕМІЧНА Ч. 14, про що повідомляє П. Т. Публіку **ФОТО-СТИЛЬ** пл. Марійська 5. 16/4 2-3
Заведення новочасної фото рафті і побільшень

Воєнна цензура.

НЮ ПОРК, 24. 4. ПАТ. Воєнна флотія Злучених Держав виїхала на великі маневри на Тихий Океан. Всі вістки преси про рухи воєнних кораблів флотії Злучених Держав підлягають гострій цензурі. Цензурі підлягатимуть в першу чергу вістки про воєнні кораблі, які брали участь у маневрах.

НОВИНКИ

— ДО ЦЬОГО ЧИСЛА долучуємо складанки П. К. О., якими просимо надсилати передплату на травень. — АДМІНІСТРАЦІЯ.

— Від Управи Черча. На численні запити лікування в справі їзди до Черча, Управа живих повідомляє, що вже від 30. червня на стації Потік-Черче до кожного потягу чекають на гостей повозки. Купелі чинні від 1-го травня.

— Серцеві недуги можна лікувати тільки гарними купелями в Криничі. Перший сезон (дешевий) зачнеться 1. травня, а найкраще приміщення знаходять гості в знайом укр. пансіоні п. М. Яблонської (Krynica-zdrój, willa Tatrzańska).

— Нова праця проф. Д. Дорошенка. В останньому томі льондонського „The Slavonic Review“ (April 1934) надруковано статтю проф. Д. Дорошенка „The Uniat Church in Galicia“ (1914—1916), в якій на основі автентичних матеріалів подано огляд російської політики щодо греко-католицької церкви і тих переслідувань, яких ця церква зазнала від російської окупаційної влади. („У. Т.“)

— Українська „золота“ молодь. Елегантний ресторан „Брістоль“ у Львові, відомий під ім'ям його власника Ценгута, Яка 10 год. вечір — ресторан повний гостей. Входить туди вчора вісьмох молодих людей, з шумом, з розмовами на весь ресторан. Займають великий стіл, який швидко стає осередком уваги всіх гостей і всієї прислуги. Молоді люди, випивши по одній чарці, стають ще голосніші, а з кожною дальшою чаркою змагається крик. Усі знають, що це — українці, — і тому може й не дивуються, коли та молода українська братія, ледви засівши за стіл, відразу починає співати. Але дивна якась та українська пісня: „Налей, налей, таваріш“, — а згодом інші пісеньки з репертуару московських кабацьків і кабареїв! Чи це були може „русскі“ молодці? Нічого подібного: син одного відомого рідношкільного діяча, син одного поважного урядовця, однієї з центральних наших госп. установ, і сини інших українських громадян. Батьки нині за своїх синів не відповідають, — це правда, — але рум'янець стиду заливав лица українців, випадкових свідків тої сцени, — стиду за тих „золотих“ власників призвища своїх скромних чесних батьків, за тих молодих людей, що вдають „сметанку“ української молоді, а є її найгіршою сирваткою.

— Купальні у Львові. На Замарогиніві при вул. Вейській та Грунвальдській буде управа іста купальня на просторі вісім моргів. Працює при роботах 250 робітників. Будуть там два басейни, один для купелі, глибокий 60—120 см., другий для спортовців глибокий 150—200 см. Для вжитку публіки віддадуть купальню з кінцем червня. — В найближчу неділю віддадуть до вжитку публіки купальню за Залізній Воді.

— З успіхів Гаркавенка у Берліні. Пишуть чам: Наш славний змагун, Олександр Гаркавенко, приступив до міжнародного турніру греко-римського дужання за „золотий пояс Німеччини“ в неділю 15. квітня. Його перша зустріч з найтяжчим німцем, Йосифом Ферінгером, принесла йому перемогу у 16 хвилин. Другим противником українського спортсменця був найкращий змагун Радянської Росії, Володимир Цейсіх, що за п'ять зустрічей з сильними конкурентами мав тільки одну поразку від молодого багатоборця німця, Ганса Шварца, після 2 год. 42 хвилин тяжкої боротьби. В. Цейсіх виступав під червоним прапором. Вже перша зустріч Гаркавенка з ним виповнилася щирт будинок цирку. По всіх часописах і на плякатах зазначалося „Україна проти Росії“. Саме в день народження Адольфа Гітлера відбулася рішуча зустріч у присутності багатьох представників різних міністерств, війська і партії. Олександр Гаркавенко гідно підтримував українську славу в символічній боротьбі. За 62 хвилини проголошено перемогу України. Присутні забили О. Гаркавенка овацию.

Велике свято краківських українців.

Гостина Пресв. Коциловського. — Святочна академія. — Посвячення відновленої церкви.

В суботу і неділю 14. і 15. квітня ц. р. переживала українська громада у Кракові незвичайно торжественні хвилини. Приїхав у тих днях до Кракова Пресв. Йосафат, владика перемиський, на посвячення відновленої і свіжо мальованої нашої церкви Воздвиження Чесного Хреста, чи — як її загально, хоч неслухно називають — св. Норберта. Ця церква, що походить з половини 17. ст., а традицією своєю тісно зв'язана з церквою Преч. Діви Марії при вул. св. Івана з к. 18. в. та церквою Чесного Хреста на слованській площі з к. 14. в., а може ще й старшою, бо після деяких навіть і польських істориків (Нарушевич) з часів Кирило-Методіївських, була відновлена і мальована в 90. роках мин. ст. на основі проектів славного польського маляра Матейка. У тяжких воєнних часах вона доволі запустіла і тепер відновили її наші молоді студенти краківської Академії Мистецтв: Касараб, Пролан, Наконечний і Зорій. Ікноостас знаменито відчистив Кисілевський.

Вже далеко перед 5. год. почал. численне зібрале українське громадянство Кракова привітало владика, що завітало до церкви в год. 5.30. У тріумфальній брамі, прикрашеній польськими та українськими прапорами вітав владика радник Пацкань, а діти „Річної Школи“ вручили Пресвященному китицю цвітів. По відспіванні піснi „Вітай нам, наш Архієрею“ місцевим церковним мішаним хором під проводом п. Білінського, привітав владика перед дверми церкви завідувач парохії о. д-р П. Хрущ, а хор відспівав многолітствіє. Опісля владика відправив у церкві молебень зі суплікацією та виголосив науку, вітаючи теплими словами усіх зібраних з церкви.

Того самого дня в год. 8. вечором старанням усіх місцевих українських товариств відбулася в гарно прибраній домівці „Просвіти“ святочна академія в честь Достойного Гостя. При дверях

домівки привітав владика п. Новосітський, один з найстарших і найділовіших громадян Кракова, словом та хлібом і сіллю, після того в часі входу на салью мішаний хор відспівав многолітствіє. Оваторію Академії розпочав проф. Богдан Лепкий своєю претарною промовою, в якій вказав на значіння гармонічного співвідношення між світського і зложив щиро подяку владикі, що першим з перемиського престолу закликав до хор під проводом п. Білінського відспівати „Вітай нам, наш Архієрею“. Від найменших українців зложив привіт і покляв 3-літній Хрущ, виславуючи його відважності, ві промові під проводом п. О. Шевчака відспівали „Вітай нам, наш Архієрею“ (слова Заремби, муз. Шевчака). Після авторизації Янослава Заремби мішаний хор відспівав псалом Бортнянського „Сей день“ На закінчення промови владика, дякуючи громадянству за той широкі і сердечний привіт, зокрема звернувся з сердечними словами до тих найменших, яким на сломі гарних хвилин цього вечора роздав образці.

В неділю 15. квітня в год. 9. рано відбулося посвячення нової церкви в архієрейським Ступом Божим, а проповідь о. Ігумена Червола і Пресвященного. Дяконували: о. д-р П. Хрущ та о. д-р Масляник.

Свято це причинилося до піднесення духу вірних нашої краківської парохії і вказало рішуче на те, що наш народ вірний своїм цінностям і провідникам. Краківські громадяни показали цим святом свою любов, пошану і приналежність до свого перемиського владика.

ВСЯКОГО РОДА МАТЕРІАЛИ ВОВНЯНИ ТА ІНШІ — найдешевше в текстильній магазині „ТАНІЯ СКЛЕП“ — 3. залеский, Львів, ГАЛИЦЬКА 8. 22/48

Криваві бійки в Злучених Державах.

У Клівленді у статі Огійно дійшло до бійки між страйкуючими робітниками та товаришами, які співали до праці. В бійці брало участь понад 6.000 робітників. Поліція не могла дати собі ради. Щовно зміцнені відділи кінної поліції

привернули лад. У Шібойгеа 400 страйкуючих робітників намагалися перервати кордон пошти і розігнати з фабрики своїх товаришів. Поліція вжила слізних гранат і привернула лад. Кілька нападів робітників ранених, 17 арештованих.

Оживлена діяльність народних соціалістів в Австрії.

ВІДЕНЬ, 24. 4. ПАТ. Народні соціалісти в Австрії відновили свою терористичну діяльність. Слідство виявило, що вони підкинули бомбу до театру в Сальцбургу.

Віденська преса повідомляє, що минулої

п'ятниці народні соціалісти кинули теж бомбу на віллі інж. Гольцштерга, яка знищила віллі до тла. Влада арештувала багатьох провідників, і яких вислала до концентраційних таборів.

— Боголюбов не москаль. „Діло“ подало раз, що противник москаля Алехіна у шаховому турнірі. Олександр Боголюбов, є також москаль. Це не відповідає дійсності. Боголюбов — син священника з Київщини і походить з козацького роду Боголюб. Родина Боголюбів є свідомо українською родиною. Славний шахіст ще в київській духовній семінарії вважав себе українцем. Підчас світової війни О. Б. був інтернований у Німеччині. Він підтримував зв'язок з одним українським табором і з своїми шкільними товаришами. Після відновлення Української Держави Боголюбов кілька разів публічно і в пресі зазначив, що він є українець.

— Подання на дозвіл привозу заборонених товарів. Промислово-торговельна палата у Львові повідомляє, що подання в справі дозволу привозу заборонених товарів, для яких устійнюється 2-місячний контингент, треба вносити до палати найпізніше до 5. травня ц. р. Ближчі інформації в бюрі палати (кімната 8).

— Новий костел будують у Старій Гуті на Волині на більшовицькому пограниччі. Римокат. парох у м. Людвиполі Л. Самосенко звернувся в польській пресі із закликом складати грошові дати на будову того костела.

— Пожежа. В Яворові згорів у понеділок, 23. ц. м. дім читальні „Просвіти“, в якому знаходилася філія „Просвіти“, „Союз Українок“, редакція „Українського Слова“ та різні товариства. Згоріли теж сусідні будинки. Шкоду обчислюють на 20.000 зол. Пожежу викликала злочинна рука — В Домешківцях пов. Рогатин вибухла наслідком неосторожності в загороді Мих. Барткова пожежа і знищила три господарські будинки. Вогонь перекинувся на сусідню загороду Анни Мадьків, де знищив три будинки. В часі пожежі в столі Барткова вибухли три гарматні стрільня, які збереглися там ще із часів світової війни.

— Краєва хроніка. Послові Островському (ББ) що вертав із зїзду легіоністів в Варшаву,

ві, вкрали в потязі на лінії Варшава-Львів портфель з готівкою і документами. — В Коломиї вилунали з Прута тіло Симона Кастнера, що набуло у воді чотири тижні. Є не мав самобутства. — В трушовецькому дворі біля Перемішля 22-літня Анна Кінка пробилася смертю на вилах, скочивши неосторожно з купі сїна. — На залізничній лінії Рашів-Ясло зник Влад. Кочовський, особистий секретар Ір. Мицельського, кинувшись під потяг.

— Дефракції в Перемішлі не сходять з денного порядку. Після електрики (Павличак) магістрату (Антоневич, Баран), градоначальника (Гродинський, Фриделевич) і воякині (Мікар) прийшла черга на інші уряди. На пошті допущилася зловживань референтка радяного відділу Худзікевич. Справою зайнявся прокураторія. Одночасно зловживання на більшій розмірі викрито в скарбовім уряді. Два урядовці, Енгель і Кшесімовський вели подвійну бухгалтерію, записуючи менше, ніж брали, і різниця пропадала в їх кишенях. Енгель узяв академіка в Кшесімовський артиста. Обидва жили ширше, ніж дозволяла їм їхня платя.

ПІДПISУЙТЕ І ВПЛАЧУЙТЕ НА ПОЗИЧКУ РІДНІЙ ШКОЛІ ПО 25 ЗОЛ.

— 6-літня дівчинка згоріла. В Ліщині Велпов. Турка вибухла пожежа в домі Мих. Пичи і при сильному вітрі перекинулася на сусідні будинки. В часі рятункової акції Пичи забули, що в хаті лишилася 6-літня донька Анна, яка й згоріла. Мати дитини, отуляючи з першого жаху, кинулася у вогонь, щоб рятувати дитину, але було вже за пізно. Пичи отуляючи дитину, так що ледви добули її з вогню. Перевезена до шпиталю бореться за життя. Пожежа вибухла наслідком підпалу смертю. Пожежа вибухла наслідком підпалу Показалося, що підпалив сусід Михайло Л. Годський з пімсти за поганий пожеж. Палі арештовано.

Поширений нагляд над шкільною молоддю. Заступає і моральне злічіння румунської шк. молоді, що зазначається в останніх часах що-дня частими кримінальними вчинками, ви-наслідком строгі протиміри державної влади. За-вжди придуть мабуть ще гостріші. Черво-на поліція виставила всім середньошкіль-никам окремі легітимації, які дають у-чням учителям вільний вступ на виста-вку в театрах, кінах і всіх публичних місцях. Цими заходами хоче уряд викор-истати при допомозі підчинених органів дійсний нагляд над позашкільним життям молоді.

Убий лічуну і закопав у землю. В Жуко-ві пов. Городенка пропала з дому 22-літня Па-вло Степук. Доходження викрили, що її за-копав до ліса О. Семянович, там її убив і закопав у землю. Душогубство доконав на еротично-му плакаті. Семянович признався до вчин.

Втікли з дому родичів. Купець з Немиро-ва Яків Каліман повідомив слідчий уряд у Львові про втечу своєї 17-літньої доньки Хани. Ханина навязала знайомість з 17-літнім Ми-хайлом Голіаном і за його намовою втікла до Львова, правдоподібно до його своєї в Сиг-еті. Батько дівчини побоюється, що Голіан намовить її вихреститися й ожениться з нею, тому просить поліцію, щоб придержала ма-лолітню доньку і відставила до дому родичів.

Розбудова залізничного вузла в Києві. Як повідомляє більшовицька преса, з хвилиною, коли рішення, що столицею Рад. України має стати Київ, почалася розбудова київського за-лізничного вузла. Будують новий залізничний вузол і нові сортирні. Залізнична реміза в Ки-єві буде перемінена в ремізу виключно пасажирську, зате головний осередок товарного вузлу перенесуть цілком до Дарниці по друго-му боці Дніпра, що стане складовою частиною великого київського вузла. Нові укладення і змінами переміняють київський залізничний вузол на протязі 2—3 літ в один з найбільших в Україні.

Похорон живої людини. В Москві відбу-вся шкільний процес. Партійна управа москов-ської фабрики продуктів щоденного вжитку отримала до судової відповідальності комуні-ста Ілж. Лейтіна за недогляд, наслідком чого продукти виходили лихі. Не дождаючи вислі-дів технічної експертизи, почали переслідувати Ілж. Лейтіна, причому партійна управа з представ-ництвом професійної організації влаштувала демонстраційний похорон Лейтіна, підчас яко-го зроблено портрет інженіра. Тимчасом дохо-дження виказали його невинність. Після демон-страції Лейтін відобрав собі життя. Наслідком його аражирів демонстрації потягнуто до від-повідальності і засуджено на примусові робо-ти на 5 місяців до 1 року.

Глядять за незнаним рукописом Шекспі-ра. Лондонська поліція ломить собі голову на розв'язку незвичайної загадки. Свого ча-су повідомлено її про систематичні крадіжкі му-нських коминків в опущених домах, що похо-дило з кінця 18-го століття. Коминки були пере-писом ділом знаного архтекта Адамса. Тому, як ніхто нині їх не купив би, годі погодитися з думкою, щоб хтось крад їх задля грошей. Розслідують здогад, що крадено їх з іншою метою. В останньому часі виплинуло до поліції повідомлення, що коминки мали спеціальні скрит-ки, що в одному з них переховувався незна-ний рукопис невідомого досі твору Шекспіра. Поліція, яка спершу легковажила справу, заня-ла тепер гляданням за винуватцями краді-ж. Крім того ведеться строгий нагляд над всі-ма жителлями, головні в жидівській ділянці в Лондону.

3 театру.

ТЕАТР РІЖНОРОДНОСТЕЙ: „КАРІЄРА ГУ-СТАВА ЛЕБРЕША“ комедія на 7 ях Л. Вернея. З вуличного продавця газет на банкового діла, а з нього на директора великого банку. Діалог і інтригами, може й талантом, бо з пе-ршого довідаємося вічного, чи вміє цей голтіпа-н робити справжні фінансові операції. Знаємо також, що Париж має патент на жіночі впливи; чому тому, що жінки досі не арівняні у правах з чоловіками. Що значить жіноча протекція, чому і в нас, де не можна, як у Варшаві або в Берліні, починають кар'єри від вуличного про-давця газет.

Ця досить сучасна історія написана під впливом величезної афери Ставіського, блідне від усього цього, що читаємо із справоздань парламентського париського процесу. Якби бодала жінки часто сміятися сміхом тих, що не впади-ли в пастку великого ошуканця. Одна із найслаб-ших ролей Вернея, хоч перші її сцени обіцяють ба-гато. Артисти теж не зовсім дібрані. Партверка французького вводить у подив глядача... як на такі дивні може чарувати Пешорадський в часі Матильдський.

я. р.

Драматична експресія —

прегарна літературна форма це

Сатира — гумор — актуальна тема

„Карієра Густава Лебреша“

„Рейтан“

— ревелация це

у Великім Театрі

у Театрі Ріжнородностей

Відгуки дня.

Воробець у жмені.

Я по фіналіст ані калькулятор, але деякі речі насправду добре розумію.

Наприклад:

Винен мені хтось п'ятдесят золотих. Не від-дає рік, не віддає два, врешті на третій рушила його совість.

— Чоловіче, — каже до мене — я не маю авідки віддати тобі.

— Знаю і бачу.

— Отже: погодімся. Можу тобі нині дати двацять золотих, але під одією умовиною: Ти не маєш до мене більше претенсій.

Я, очевидно, годжуся, бо ліпше воробець у жмені, як журавель у бгінті...

Колиб так поступав податковий уряд, то до-ходи з податків напевно булиб далеко більші, хоч прелімінар виглядав би далеко скромніше.

А так — прелімінар імпозантний, але... ли-шається прелімінарем, хоч і імпозантним.

Каже мені один лікар, чи адвокат, не прига-дую собі — арештою це неважне. Важне те, що каже:

— Я три роки платив солідно і точно подат-ки. По трьох роках підвищили мені їх на 50 відсотків. Я платив, але вже весолібно й неточ-но, майже все під впливом аргументів ексекуто-ра. Пізніше підвищили мені податок ще на 50

прц. Я вніс рекурс. Ще не дістав відповіди, як прийшов ще новіший вимір податку, тиграгом на 100 прц. вищий. Тоді я сказав і їм і собі: Не буду платити. Не буду, бо не можу, а заплачу часті — однаково зафантують. І вже п'ять років не плачу...

— А хатня обстановка?

— Все не моєї жінки, до того сепарованої.

— А одівня?

— Маю дуже мало. Часом заберуть старе убрання, але воно і десятої часті не варте того, що я платив, коли платив. Останнього року взя-ли мені штани з пофарбованого сукна на стіл і дві намізольки без гудиків...

А другий хтось каже:

— Я заявив, що можу платити сто золотих. Визначили мені тисячу — я нічого, спустили на шістьсот — я нічого, спустили на двістап'ятдесять — я нічого, прийшли фантувати — нема що, тоді погодилися на п'ятдесят і я точно виплачую...

Але це діялося не у Варшаві, навіть не у Львові, а в малім містечку нашої невеличкої країни. Зробив цю штуку сірий урядовець, який не має виглядів на велику кар'єру, зате дуже ба-гато практичного амісду.

Я зробив би його начальником від податків. Його податковий прелімінар мав би бодай во-робця у жмені.

Зовсім як нижчепідписаний, коли бере два-цять золотих замість п'ятдесят.

Галактіон Чіпка.

ДРУКАРНЯ „ДІЛО“
Львів, Ринок 10. Тел. 29-26.
Виконує швидко і солідно всілякого
роду друкарські роботи
по найдешевших цінах!

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ.

Нова міська управа. Перед недавнім часом обя-ла урядування нова міська управа, до якої входить президент міста смер. полковник 51 полку піхоти з Бе-режан Відацький, віцепрезидент колишній майор Пав-ловський — оба очевидно нефахівці — та чотирьох лавників: два поляки і два жиди. Міська рада склада-ється з 32 радних (в цьому три українці) і 6 членів у-прави, отже разом з 38 членів. Досі на 48 радних ука-рців було 10 і стало від часів міської самоуправи одини-ватор, а бували часи, що кілька каденцій з черги бур-містром міста був українцем, покійний адвокат д-р Во-лодимир Лучаківський. Сьогодні вперше місцева укра-їнська людність, що виносить близько 30 відсотків з числом душ біля 10.000 не буде мати ніякого заступ-ництва у міській управі, на що звернено увагу маліть на сторінках польської опозиційної преси.

Позов до Найв. Адм. Трибуналу. Воєвідський у-ряд відкинув український протест проти унеможливлен-ня української лисги у III. виборчій округі (околиці Но-вого Города) при виборах до міської ради дня 10. гру-

Дешевий тиждень по 75 сотиків, маркізе-ти, муніліни, крепони, епонжи і т. д. **БАЗАР БЛАВАННИЙ** А. ГАНДЕЛЬМАН, Львів, Боїмів 11. 21-365

дня 1933 з чоловім кандидатом проф. Іл. Бриквичем. квестіонуючи важність 32 підписів на 90. Тому що до-агностичні оголошення листи кандидатів у цій виборчій округі треба було 49 підписів, а зі зазначених підписів 32 більшість мусить бути узана яко важні і що у цій округі один мандат українці у кожному ви-падку можуть адобути, рішено внести позов до Найв. Адм. Трибуналу. Такий обширно мотивований позов виготовив за доручення Укр. Виборчого Комітету по-сол д-р Степан Баран і його вже внесено. Справа (тже згаданий вибори буде предметом розправи і вироку Найв. Трибуналу, що есентуально ухилить рішення Найв. Адм. Трибуналу і доручить розписати нові вибо-ри у згаданій виборчій округі.

З магістратського балагану. За лиху господарку в магістраті мається потягнути до відповідальності де-кого з великих риб в магістраті, а навіть з давнішої управи міста і з управи Міської Комунальної Каси О-шадності. Загально відомий магістратський балаган був предметом заважної дискусії на одному з останніх засідань нової міської ради, на якому радний д-р Венд-риховський атакував дуже заважто і безпощадно дав-ну міську управу та міських урядовців, погрожуючи навіть, що тут порядок зробить прокуратура і кримі-нальний суд. „По магістратський“ господарювано не тільки в самому магістраті, але і у Міській Комуналь-ній Касі Ошадності і есшоту цього в найбільшому

часі має уступити дехто з начальних урядовців магі-страту, між ними начальник директор магістрату Мар-таковець та ціла управа (дирекція) М. К. Каса Ошадно-сти з довголітнім директором Кіттиером на чолі. Оди-нокий український член цієї дирекції о. кривош. Вол. Громицький уступив добровільно вже давніше і те-пер чистка обійме виключно жидів і поляків. Поперед-ній президент міста д-р Ленкевич зійшов цілковито з тутешнього сцену і то зовсім безслідно.

Карно-судове слідство проти лікарів. Проти трьох тернопільських лікарів — між ін. і проти одного місь-кого головного лікаря — ведеться карно-судове слід-ство в напрямі алочину обману зглядно надужиття у-рядової влади. Ці лікарі виставили недавно лікарське свідоцтво одній 30-літній жінці, що від п'яти літ на ра-ка лежача хорувала і на 4 тижні перед смертю обме-чилася на поважну квоту, а згадані лікарі узяли її за зовсім здорову. Як причину смерті подали запалення легенів, а не недугу рака. Товариство обезпечень за-квештовувало ті всі лікарські свідоцтва і ціла справа анайшлася у слідового суду, бо обман тут очевидний, а помагав у ньому дехто з лікарів, що стоїть під опі-кою магістрату. Слідство досі ще не покінчене.

ЧОРТКІВ.

Магістрат Чорткова при праці. Ще перед кількома роками був Чортків місцем заслання для всіх урядов-ців і правдивим чистилищем для його мешканців. Стра-шні болота на вулицях міста, головні на Вигинці До-лішній, та стояли порохів, що сягали під хвири, не по-звляли нікому вийти з хати, ані відчинити вікна. От-же не диво, що кожний мріяв про те, щоб якнайкор-ше вийти з Чорткова. Та зовсім інакше виглядає місто тепер. Завдяки праці теперішньої управи магі-страту місто прибрало приличний вигляд. Щезло з ву-лиць болото, на вулиці Колейовій, яка була найгіршою, тепер ні сліду болота чи порохів. Місто щодня замі-няють і кроплять. На площах, які давніше були смі-тниками, тепер закладені городи і помясцджувні де-рева. Словом: хочеться вийти на місто. Якщо орція магістрату, в першу чергу теперішнього бурмістра, но-таря Михаловського, піде в тім напрямі далі, то Чортків завдяки ще й своєму гарному положенню го-тов перемінитись у паїтуче місто.

Професор українці — не розуміє по українськи. Як вже згадано, в середині Чорткова, напроти На-родного Дому, заложило місто невеличкий, гарний го-родець, засаджений цвітами. Городець доволі обму-рований невисоким, бетоновим муром із заміжними ба-рієрами, а правдивою окрасою міста. Та проф. украї-нської мови і мужеський емінарі в Чорткові п. Васи-леві Ковалеві забаглося одного дня перейти відперек згаданих цвітників, хоч сторож авертав йому увагу, що перехід через городець заборонений. Замітити тре-ба, що сторож, знаючи проф. Ковала, знаючи, що він українець, говорив до нього по українськи. Та профес-орське слово не промовило до переконання п. професо-ра, він не послухав і пішов цвітники, перейшов на дру-гу сторону. Магістрат покарав за це п. Ковала гри-ною 50 зол. Проти такого виміру карі мис п. профе-

ГАЛАНТЕРІЯ ЖІНОЧІ І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИ-КІМ ВИБОРІ По цінах дуже низьких. Поручає Ф-м ЗІГМУНТ ЗАЛЕСКИЙ вул. Боїмів ч. 4.

З друкарні Вуц. Спілки «Літо», Львів. Річок 18